

tid af 8 Dage skal være aldeles peremptorisk. Jeg har nemlig troet, at Sager, angaaende Straf for Ulydighed, Trods eller Opsætsighed aldeles ikke skulde kunne bringes for Retten, naar de 8 Dage vare udløbne, og at man altsaa ikke skulde tilstede Parterne at procedere, selv om der ikke fremkom nogen Indsigelse derimod fra Lyndets Side. Det ærede Udvalg har foreslaaet en almindelig Regel om Virkningen af Præscriptionen, som altsaa er den samme baade for den længere og kortere Præscription. Det er vistnok ogsaa ganske rigtigt fra Udvalgets Ståndpunct. Naar man nemlig optager blandt de Sager, som skulde være underkastede den kortere Præscription, Fornærmelser i Ord og Gjerning, saa forekommer det mig, at man ikke kan sætte en saadan aldeles peremptorisk Præscriptionstid af 8 Dage, som Udkastet indeholder; men, naar man lader dette Slags Sager gaae ud her, som jeg, dersom det ærede Udvalgs Forslag bliver vedtaget, vil foreslaae til 3die Behandling, saa troer jeg, at man kan vende tilbage til Udkastets Regel, hvad Virkningen af Præscription angaaer, saa at man, hvor der er Spørgsmaal om denne Præscriptionstid af 8 Dage, som da vil komme til at indskrænke sig til meget saa Sager, gjør den aldeles peremptorisk.

Der er fremdeles af det ærede Udvalg foreslaaet, at § 71, som bestemmer, at endel ældre Love skulde være ophævede, skal gaae ud, eller at der ialfald kun skal indføres den Bestemmelse, at de ældre Lovbestemmelser skulde være hævede, forsaavidt de ere i Strid med nærværende Lov. Denne sidste Formular er vel undertiden bleven brugt, men har efter min Mening ingen Betydning, saa at det, forekommer det mig, er ligesaa hensigtsmæssigt, naar man vil gaae ind paa Udvalgets Forslag, da at lade denne Paragraph ganske falde bort. Jeg kan imidlertid dog ikke tilbageholde

at udtale, at det efter min Mening vilde være hensigtsmæssigt, at man bibeholdt Udkastets Forslag, og altsaa fik en Regel for, at en Mængde andre Politivelove, som omhandles i § 71, nu blive ophævede. Det blev vel af Udvalgets ærede Ordfører bemærket, at der blandt disse Love fandtes nogle, som allerede forlængst vare bortfaldne. Om dette er rigtigt, maa jeg nære Tvivl, da der ikke er blevet anført noget Exempel derpaa. Der er vistnok i Udkastet opført enkelte Love, som i en lang Række af Aar ikke ere komne til umiddelbar Anvendelse, fordi deres Indhold er optaget i senere Love; men, forsaavidt de ere overeensstemmende med saadanne senere Love, saa ere de ikke blevene hævede; de gjælde efter deres hele Indhold ved Siden af de senere Love, men, da Indholdet findes mere omfattende i mere almindelige Love af et senere Datum, saa citerer man altid de nyere og ikke længere de ældre Lovbestemmelser. Der er dernæst bemærket, at Dpregningen af de Love, der skulde falde bort, er ufuldstændig. Der er heller ikke anført noget Beviis for denne Sætning; jeg kan derfor ikke vide, hvorvidt den er rigtig eller ikke. Dersom det blev foreslaaet, at nogle flere Love skulde optages i denne § 71, for at ogsaa de kunde betegnes som ophævede, saa kunde Spørgsmaalet om dem jo komme under nærmere Overveelse. Der er endelig bemærket, at der i § 71 findes optaget visse Love eller ialfald visse Paragrapher af Love, som egentlig ikke angaae Lyndeforholdet, ialfald ikke udelukkende. Dette maa jeg vel indrømme, men det er ganske ubetydelige Bestemmelser, som jeg har troet ved samme Leilighed maatte kunne hæves, og jeg anser det for aldeles utvivlsomt, at der aldeles ingen praktisk Vanskelighed kan opstaae deraf, at disse Bestemmelser ophæves.